

Α'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

α'. Ο^ς Ομάρης, δεύτερος Καλίφης μετὰ τὸν 640
Νῶμαίμεθ, ἐκυρίευσε τὴν Αἴγυπτον. Καὶ οἱ διάδοχοί του τὴν ἐξουσίασαν ὑπὲρ τὰ τριακόσια ἔτη.

β'. Εἰς δὲ ἡγεμῶν τῆς Α' φρικῆς τοὺς ἐδίωξε· 965
καὶ κρατήσας αὐτὸς τὴν Αἴγυπτον, ἔγεινε κύριος αὐτῆς· ἀνομάζετο δὲ Σουδάνος ἢ Σουλτάνος· Τούτου δὲ οἱ διάδοχοι ἔκτισαν τὸ Κάϊρον· καὶ ἐξουσίασαν τὴν Αἴγυπτον διακόσια σχεδὸν ἔτη· Ο^ς δὲ τελευταῖος τῶν Σουλτάνων Α' δούδης ἐξήτησε καὶ ἐλαΐς σράτευμα παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Συρίας Νοραδίνου, καὶ σρατηχόν τὸν Σαλαδίνον, Κούρδον τὸ γένος· τὸν δποῖον ἐκήρυξεν Βεζίρην, καὶ σρατηγὸν τῶν σράτευμάτων του ὁ Α' δούδης.

γ'. Α' ποιθανόντος δὲ τοῦ Α' δούδου, ὁ Σαλα- 1171
δīνος, ἔγεινε βασιλεὺς τῆς Αἴγυπτου· καὶ ἐκυρίευσε πολλοὺς τόπους τῆς Συρίας, τῆς Α' ραβίας, καὶ τὴν Ι' ερουσαλήμ· καὶ ἐτάραξε τοὺς Χριστιανοὺς· Οἱ δὲ νίοι του ἐμοίρασαν τοὺς τόπους τούτους· καὶ οἱ διάδοχοί των ἦσαν ἴσχυρότατοι εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ηὕξησαν ἐπὶ πολὺ πρὸς τὸ μέρος τῆς Συρίας καὶ τῆς Α' φρικῆς· ἔχοντες σρατιώτας τοὺς λεγομένους Μαμελούκους.

δ'. Οὗτοι δὲ οἱ Μαμελούκοι ἐκήρυξαν βασιλέα 1222
Ἐνα ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς των· καὶ ἐφερον τὴν Αἴγυπτον εἰς μεγάλην ταραχὴν· Σελίμης δὲ ὁ α', εἰς 1514 ταύτην τὴν ταραχὴν ἐκυρίευσε τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἐφόνευσε τὸν Σουδάνον τῶν Μαμελούκων.

ε'. Ε^ν τούτῳ δὲ πολλοὶ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Αἴγυπτου, ἔχοντες ἀρχηγὸν των τὸν Τεγγάνον, ἐφηγον εἰς τὰς ἐρήμους· καὶ ἐκεῖθεν ὀρμήσαντες, ἐλεηλάτουν τὰς πόλεις καὶ κώμας· ἀρπάζοντες, ὅτε εῆρισκον· Καὶ ὁ μὲν Σουδάνος, διὰ νὰ ἀποφίγῃ ταύτας τὰς ἀταξίας, τοὺς ἔδωκεν ἄδειαν διὰ νὰ ἀγωράζωσιν, ὅπου θέλουσιν· αὐτοὶ δὲ διασκορπισθέντες

πανταχόσε, εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ εἰς τὴν Ασίαν, ὠφομάζονται, ποὺ μὲν, Αἴγυπτοι· ποῦ δὲ, Τσιγγάνοι, ποῦ δὲ Κατζίθελλοι· καὶ ἀλλαχοῦ ἄλλως.

ξ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἡ Αἴγυπτος ἡτού πάντοτε εἰς ἀκατασασίαν· Εἶπειτα δὲ Μπέης τις Αλῆς, νίος τινος ἴεριως τῆς ἀριτολικῆς ἐκκλησίας· ἐναγκαλισθεὶς τὸν Θωαμεῖτανισμὸν, ἔχων ἐνταύτῳ καὶ προτερήματα, ἐφάνη ἀποσάτης· καὶ, ἐν ᾧ ἡ Πόρτα κατεγίνετο εἰς τὸν Ρωσσικὸν πόλεμον, ἐκυρίευσε τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἐμελέτα νὰ συζήσῃ διοίκησιν τακτικὴν.

M. Χ. Αλῆς ἐπροδόθη ὑπὸ τοῦ γυναικαδελφοῦ του Μεχμέτ-
1773 Μπέη, καὶ τικηθεὶς κατὰ κράτος, ἐλήφθη αἰχμάλωτος· καὶ ἐπειδὴ ἡτού πληγωμένος βαρέων, ἀπέθανε.

ζ'. Εἶπειτα δὲ ἔμεινε διοικητὴς ὁ Μεχμέτ-Μπέης· Οὗτος ἐτράπευσεν εἰς τὴν Ηαλαισήνην κατὰ τοῦ Σέκ-
δαχεὶρ, ὅπεις ἡτού σύμμαχος τοῦ Αλῆ Μπέη· ἀλλ' εὑρέθη εἰς τὴν Ητολεμαΐδα (ἥτις νῦν λέγεται
Αρζεὶρ) πνιγμένος εἰς τὴν κλίνην του· ὁ δὲ Σέλ-Δα-
χεὶρ, ἀπατηθεὶς ἀπὸ τοῦ σολάρχου τῆς Ηόρτας, καὶ
συλληφθεὶς, ἀπεκειφαλίσθη.

η'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἡ Αἴγυπτος κατεσπαράττετο
ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων πολέμων· Καὶ ὁ Μουράτ Μπέης,
καὶ ὁ Ι' Βραήμ Μπέης καταδιώξαντες τοὺς ἐναντίους,
1785 ἐμοίρασαν τὴν ἐξηνσίαν· Καὶ ὁ μὲν Μουράτ-Μπέης
ἔλαβε τὴν σρατιωτικήν· ὁ δὲ Ι' Βραήμ, τὴν πολιτι-
κήν· καὶ ὁ Ηασᾶς, τὸν ὅποιον ἔζειλεν ἡ Ηόρτα,
ἥτον μόνον διὰ τύπου.

1798 θ'. Ήλθον δ' ἔπειτα οἱ Γάλλοι εἰς τὴν Αἴγυ-
πτον, καὶ τὴν ἐκυρίευσαν· ἀλλ' ὀλίγον τὴν ἐκράτη-
σαν· ἐπειδὴ ἡ δυσκολία τοῦ νὰ ἔλθῃ βοήθεια· καὶ
ἡ συμμαχία τῶν Αγγλῶν, Ρώσσων, καὶ Τούρκων,
1801 τοὺς ἡνάγκασε νὰ ἀναχωρήσωσιν ὀπίσω· Καὶ οὕτω
πάλιν ἔμεινεν ἡ Αἴγυπτος εἰς τὴν Ηόρταν.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΝΩΝ ΕΠΑΝΕΚΔΙΟΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΞΗΓΗΣΗΣ ΛΙΕΓΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

ΛΑ'. Ι' ΣΤΟΡΙ' Α τῆς ΛΙΒΥ' ΑΣ,

η

ΒΑΡΒΑΡΙΑΣ.

α'. Η παλαιὰ Λιβύα ἐκτείνετο παρὰ τὴν μεσόγειον ὑάλασσαν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἕως τοῦ Σεκανοῦ· ἀνομάζεται δὲ τὴν σήμερον ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους Βαρβαρία· Εἰς αὐτὴν δὲ ὅχι μακρὰν ἀπὸ τὸ ταριχὸν Τουνίσιον διέλαμπε ποτὲ ἡ Καρχηδὼν· Ταῦτην τὴν χώραν ἔζουσίασαν οἱ Φωμαῖοι ἕως τῆς ἐπελεύσεως τῶν Βανδάλων· Άλλ' ὁ Βελισάριος κατέσρεψε τὸ βασίλειόν των, καὶ ὑπέταξε τὴν Λιβύαν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Κωνσαντινουπόλεως.

β'. Κατὰ δὲ τὸ μέσον τῆς ἑβδόμης ἑκατονταετηρίδος ἐπεσεν ὁ τόπος οὗτος εἰς τὴν ἔζουσίαν τῶν Αράβων ἡ Σαρακηνῶν· Οὐδελλᾶς δὲ, ὃν τοῦ γένους τῶν Φατμιδῶν, ἔζωλόθρευσε τοὺς Αζλαβίτας, καὶ ἐσύζησε τοὺς Φατμίδας, καὶ κατέσησε τὸν θρόνον εἰς τὴν Καϊρούνην, πλησίον τοῦ σημερινοῦ Τουνισίου· Οὐδὲ διάδοχός του Μωεζῆς ἡ Μωϋσῆς, ἔζουσιασῆς τῆς Αἰγύπτου, μετέσησε τὴν καθέδραν εἰς τὴν Καϊρον· τὴν δοποίαν πρὸ δὲ λίγου ἐκτισεν ὁ σρατηγός του Ζαβάρ.

γ'. Εἶμειν οὖν τὸ Τουνίσιον ὑποκείμενον εἰς αὐτοὺς, ἕως ὅτου ἐπανέσησαν οἱ Αφρικανοὶ μετὰ τῶν μεσημβρινῶν Λιβύων καὶ Νουμιδῶν, καὶ ἀπέσεισαν τὸν ζυγὸν τῶν Φατμιδῶν· Πρῶτος δὲ τῶν ἐπανασατῶν ἦτον ὁ Τελεφιέν, ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Ζεναγιανῶν· ὅστις κατέση βασιλεὺς εἰς τὸ Μαρόκον· καὶ ἐύεμελίωσε τὸ βασίλειον τῶν Αλμοραβίδῶν.

δ'. Αφ' οὐ δὲ ἐδιώχθησαν οἱ Αλμοραβῖδαι ^{M. X.} ₁₁₁₆ ἀπὸ τοὺς Αλμοΐδας· τὸ Τουνίσιον ἔγειτε μὲν ἀνεξάρτητον· ἀλλ' ἐδιδε φόρον εἰς τὸν βασιλέα τοῦ Μαρόκου.

ε'. Εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ιγ' ἑκατονταετηροΐδος
οἱ Αὐτοκράτορες Μαροκαῖοι, ἔγειρεν ἐπαρχος τῆς Τρι-
πόλεως ἀνεξάρτητος· καὶ ἐκηρύχθη βασιλεὺς τοῦ
M. X. Τουνίσιου· Οἱ δὲ διάδοχοι του ἐκράτησαν τὸ βασί-
1574 λειον, ὡς ὅτου Σελίμης δέ, τοὺς ὑπέταξε· καὶ τοὺς
ἔδωκεν αὐτοῖς μὴ ἐκκένωσιν ἵδιον διοικητήν των ὑπὸ^{ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ}
τὴν ὑπεροφτισιν τῆς Οθωμανικῆς Ηὐρτας· ἐπὶ συμ-
φωνίᾳ νὰ πληρώνωσῃ χρονικὸν δόσιμον· τὸ δποῖον
ἐπικρατεῖ καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

ζ'. Η περιοχὴ τῆς νῦν λεγομένης Τριπόλεως
^{ΣΥΓΓΡΑΦΕΔΙΟΝ} ἔγειράσκετο ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς μὲ τὸ ὄνομα Τριπολι-
τανὴ Λιβύα· Εἶναι δὲ πιθανὸν ὅτι αὐτοῦ ἡτον ἡ
παλαιὰ Κυρήνη· Ητον δὲ ἡ Τρίπολις πρὸ τοῦ Αι-
γυκοῦ πολέμου ὑποκειμένη εἰς τὴν Καρχηδόνα· ὑπο-
ταχθείσης δὲ τῆς Καρχηδόνος εἰς τοὺς Ρωμαίους,
1551 συγκριτάγη καὶ αὐτὴ· Επὶ δὲ τῆς βασιλείας Σου-
λεϊμάνου τοῦ α', ἐνυριεύθη ἡ Τρίπολις ἀπὸ τὸν Αρα-
γοῦτον, περίφημον πειράτην τῶν Τούρκων· Επειτα
δὲ ἔλαβε καὶ αὐτὴ, καθὼς καὶ τὸ Τουνίσιον, τὸ δί-
καιον νὰ ἐκλέγῃ ἵδιόν της διοικητήν.

ζ'. Τὸ Αἴγυπτον, τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἡτον
μέρος τοῦ βασιλείου τῆς Νομαρχίας, καὶ κατῳκεῖτο
ἀπὸ Φοινικας ἀποίκους· οἵτινες κατεξάθησαν ἐκεῖ
τοιαύσια ἔτη πρὸ Χριστοῦ· Ιούλιος δὲ ὁ Καῖσαρ,
τὸ ὑπέταξε τεσσαράκοντα τέσσαρα ἔτη πρὸ Χριστοῦ·
καὶ ἔμεινεν εἰς τοὺς Ρωμαίους ἕως τῆς καταστροφῆς
τοῦ δυτικοῦ βασιλείου· Καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνδε-
κάτης ἑκατονταετηροΐδος ἐκηρύχθη βασίλειον, καὶ
ἐβασιλεύετο διακόσια ἔτη.

η'. Εἶτα ὑπέπεσεν εἰς τοὺς βασιλεῖς τοῦ Μαρό-
κου· Καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δεκάτης ἑκτῆς ἑκατο-
νταετηροΐδος τὸ ἔξουσίασαν οἱ Σερίφαι, ἀπόγονοι τοῦ
Μωάμεθ. Επειτα δὲ ἔμειναν ὑποκείμενοι εἰς τοὺς
Ισπανοὺς· Μετα δὲ ταῦτα παρεδόθησαν εἰς τὸν Βαρ-
θαρούσσην, πειράτην τοῦ Σολτάνου Σουλεϊμάνου τοῦ
α'. Ὅπις ἡτον μέσις τῶν Χριστιανῶν.

θ'. Υέσερον δὲ ἔλαβον, ὃς οἱ Τουνίσιοι, τὸ δίκαιον τὰ ἐνέλγονται τῷδε τοῖς διοικητὴν, καὶ τὰ εἶναι ὑπὸ τὴν ὑπεράπτωσιν τῆς Οὐθωμανικῆς Πόλεως.

ι'. Τὸ δὲ βασίλειον τοῦ Μαρόκου, τὸ ὅποῖον ἦτον εἰς τὴν παλαιὰν Μαυριγανίαν, εἰς τὴν ἐνδεκάτην ἑκατονταετηρίδα συνέξη ἀπό τινα Αὐραβα ἐκ τῆς γενεᾶς τῶν Αἰμοράβιδῶν· τὴν ὅποιαν διεδέξθη ἡ τῶν Αἰμοράβιδῶν· καὶ ταύτην πάλιν ἡ τῶν Μερινῶν· Καὶ ἐβασίλευσαν τρεῖς αὗται γενεαὶ εἰς τὸ Μαρόκον πάντακόσια ἔτη.

ια'. Εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς δεκάτης ἔκτης. ἑκατονταετηρίδος, εἰς τῶν Σεριφῶν, φονεύσας τὸν βασιλέα, ἐκράτησε τὸν θρόνον· Αὐτὸς δὲ τις ἐκυρίευσε τὸ Φέτζ· καὶ ἄλλος τὸ Ταϊμιλέτ· καὶ ἄλλος τὸ Σοὺς· Ταῦτα δὲ τὰ βασίλεια πολλάκις ἐνωθῆσαν εἰς ἓν· καὶ πολλάκις διηρέθωσαν· Καὶ οἱ ἀπόγονοι τῶν Σεριφῶν εἶχον πρὸς ἄλληλους συνεχεῖς πολέμους· Ηδη δὲ, ἐνωθέντα, ὑπόκεινται εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Μαρόκου.

ΑΒ'. Ι^εΣΤΟΡΙΑ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

α'. Χριστόφορος ὁ Κολόμβος, Γενουίνσιος τὸ γένος, ἀνὴρ ἀξρονόμος, γεωγράφος, καὶ ναυτικὸς ἀρίστος, ἔχων νῆστιν ἐκ τῶν παλαιῶν συγγραμμάτων, τὰ ὅποια ἀναφέρουσι περὶ τινος Αἴτιαντίδος νήσου, μείζονος τῆς Λιβύας καὶ τῆς Ασίας, ὑποπτεύετο ὅτι εἶναι εἰς τὸν Αἴτιαντικὸν Ωκεανὸν καὶ ὄλλη ἔηρα μεγάλη· Οὐδεν ἀποφασίσας τὴν ζήτησιν τούτου τοῦ νέου κόσμου, ἐξήτησε Βοήθειαν πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς Γενούης πατρίδος του· δεύτερον δὲ, καὶ ἀπὸ ἄλλων δυνάμεων· ἀλλ' ἀπεβλήθη πάνταχόθεν τὸ πρόβλημά του ὡς μωρὸν· Τέλος δὲ πάντων, ἐλιθὼν εἰς τὴν Ισπανίαν ἐπὶ Φερδινάνδου τοῦ ε', καὶ Ισαβέλλης, ἐπρόβατε τὸν

σκοπόν του. Καὶ ἀφ' οὗ ἐξετάσθη τὸ πρόβλημα πολλαχῶς, μετὰ δὲ τὸ ἔτων ἐπίπονου ἐπιμονὴν, ἔλαβε τρία πλοῖα μικρά.

M. X.

1492

γ'. Εἶπλενσε λοιπὸν ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας εἰς τὰς Καναρίους νήσους· Καὶ ἐκεῖθεν πρὸς δυσμὰς εἰς τὸ ἀχαρές ἐκεῖνο καθ' αὐγωνού πέλαγος· καὶ ἐδοκίμασε, πολλοὺς κυρδύνους καὶ φόβους· Οἱ δὲ συνοδοιπόροι του μὴ βῆτε ποτε στέλος τοῦ Ωκεανοῦ, ἥλιθον εἰς ἀπελπισίαν· καὶ νομίζοντες μωρὸν τὸν Κολόμβον, ἀπειγίσασαν νὰ τὸν ψίψωσιν εἰς τὴν θάλασσαν· ἀν δὲν θελήσῃ, νὰ επιτρέψῃ ὅπισω· Οἱ δὲ Κολόμβος δὲν ἔπαινε παραπλαδρύνων αὐτοὺς πάντοτε· καὶ οὕτω μετὰ τριάκοντα ἡμερῶν πλοῦν εἰς τὸν Ωκεανὸν, ἀνεκάλυψε τὰς Ιουκαΐας νήσους· ἔπειτα τὴν Κούβαν· καὶ τὴν Ἰσπανιόλαν, ἥτις νῦν λέγεται Αγιος Δομίνικος· καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐπιτρέψας εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἐτιμήθη ἀξίως ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, διορισθεὶς ἀντιβασιλεὺς τῆς Αμερικῆς· Καὶ λαβὼν δεκαεπτά πλοῖα, ἀνεκάλυψε καὶ ὄλλας πολλὰς νήσους.

γ'. Άλλ' οἱ φίτονοι σαντες τὴν δόξαν του, τὸν κατηγόρησαν εἰς τὸν βασιλέα· καὶ αὐτὸς ἥλιθεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ ἐδικαιολογήθη· Καὶ ἔπλευσε τὸ τρίτον μὲ περισσοτέρων δύναμιν· καὶ ἀνεκαλύψε τὴν Ήπειρον τῆς Αμερικῆς.

δ'. Αμέρικος δέ τις, Βεσπούσιος Φλωρεντίνος, ἔμπορος πλούσιος πεπαιδευμένος, καὶ φιλότιμος, λαβὼν παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας τέσσαρα πλοῖα ἥλιθεν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Μεξικοῦ· καὶ ἐπιτρέψας, ἐκοινοποίησε τὴν εὑρεσιν τῆς ἡπείρου ὡς οἰκείαν· καὶ οὕτως ὠνομάσθη Αμερικὴ παρὰ τὸ δίκαιον.

ε'. Οἱ δὲ φίτονοι σαντες τὴν δόξαν τοῦ Κολόμβου, τὸν κατηγόρησαν πάλιν· καὶ τὸν ἔφερον σιδηροδέσμιον, ὃς κατάδικον, εἰς τὴν Ἰσπανίαν.

1500

σ'. Εν τούτοις δὲ Βικέντιος ὁ Πινσών, ὅστις ἤτοι εἰς τὸν πρῶτον πλοῦν μὲ τὸν Κολόμβον, εὔρε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΟΓΟΤΥΦΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠΙΧΑΓΓΗΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΤΥΦΟΥ

Ε.Γ.Δ.Κ.Τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τὴν Βρασιλίαν· τὴν δποίαν οἱ Πορτογάλλοι, ἐλθόντες κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, τὴν ἐκιρίευσαν.

ζ'. Οὐδὲ Κολόμβος, δικαιολογηθεὶς πάλιν, ἐπέ- 1502
σρεψε τὸ τέταρτον εἰς τὴν Α'μερικὴν· καὶ εὑρε τὴν νῆσον Μαρτινίκαν, καὶ τὸν Δαρειανὸν ἴσθμον.

η'. Λ' ναγκασθεὶς δὲ ὑπὸ τρικυμίας, νὰ μείνῃ εἰς τὴν Ι'αμαΐκαν, καὶ μὴ ἔχων τροφὰς, ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι δὲν τὸν ἔδιδον, ἐφεῦρεν ἐν σρατήγημα· Ε' πειδὴ ἐγένωσκεν, ὅτι ἐκεῖνην τὴν νύκταν θέλεισυ μῇ ἔκλειψις τῆς σελήνης, τοὺς ἐφοβέρισεν ὅτι, ἀν δὲν τὸν δώσωσι τροφὰς, η σελήνη θέλει σκοτισθῆ· Τούτου δὲ συμβάντος εἰς τὴν προδίηθεῖσαν ὥραν, οἱ ἐγκάτοικοι ταραχθέντες, τὸν ἔδωκαν ὅσα ἔζητησε· καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ δώσῃ πάλιν· εἰς τὴν σελήνην τὸ φῶς.

θ'. Ή εὐτυχῆς ἐκβασίς τοῦ Κολόμβου, ἐξάθη αἰτία εἰς τοὺς λοιποὺς καὶ ὁρμήσωσιν· εἰς ζήτησιν νέων τόπων· Καὶ οἱ μὲν Πορτογάλλοι ἀνεκάλυψαν τόπους 1504 νέος εἰς τὴν Α'σιαν· οἱ δὲ Γάλλοι ἀνεκάλυψαν εἰς τὴν Α'μερικὴν τὴν Καναδὰν· οἱ δὲ Ι'σπανοὶ, τὴν Ηαραγουΐαν· Εὑρόντες δὲ οἱ Ι'σπανοὶ τὸ Μεξικὸν, 1516 τὸ ἐκυρίευσαν μετὰ πολλὰς αἵματώδεις μάχας, βασι- 1518 λεύοντος ἐκεῖ τότε τοῦ Μοντεζούμου.

ι'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξολόθρευσαν τὸ γένος τῶν 1533 Ι'νκάδων, τὸ ὄποιον ἐβασέλευεν εἰς τὸ Περοῦ πρὸ τριάκοντα ἔτη· καὶ ἐκυρίευσαν τὸν τόπον· Ε' πειτα δὲ ἀνεκάλυψαν τὴν Χιλῆν, ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθησαν 1539 νὰ τὴν κυριεύσωσιν· Οὐθεν σώζονται ἐν αὐτῇ ἔθνη, τὰ ὄποια διοικοῦνται ἀπὸ ιδίους βασιλεῖς· τοὺς ὄποίους ὀνομάζουσι Κασίκους.

ια'. Οἱ Α'γγλοι κατεῖχον εἰς τὴν Α'μερικὴν σχεδὸν ὅλον τὸ βόρειον μέρος αὐτῆς· Α'λλ' ἐπειδὴ δὲν ἐφύλαξαν τὰς μετὰ τῶν Α'μερικανῶν συνθήκας· ἐπανέσησαν οἱ Α'μερικανοὶ ἔως δεκατριῶν 1777 καὶ ἀποσείσαντες τὸν Α'γγλικὸν ζυγὸν, κατέσησαν δημοκρατίαν ἐλευθέραν, ὀνομάζομένην τῶν Η'γωμέμενων· Ε' παρχιῶν· καὶ μετὰ πολλὰς καὶ διαφόρους

μάχας τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, ἐβίσασαν τοὺς Αἴγ-
M. X. γίους νὰ ἐπιτυχώσωσι τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν αὐ-
1758 τονομίαν των, διὰ τὶς ἐν Βερσαϊκίᾳ γενομένης εἰρήνης.

ιθ'. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐσυγχίσιτησαν πρὸς
τὸς Αἴγυλον, καὶ διπολέμησαν. Καὶ οἱ μὲν Αἴγυλοι
κατέκαυσαν αὐτῶν τὴν αητρόπολιν Βασιγκτῶρα· οἱ δὲ
Α'μερικανοὶ τοὺς ἐνίκησαν ἐπειτα καὶ διὰ ξηρᾶς, καὶ
διὰ θαλάσσης, καὶ τοὺς ήναγκασαν εἰς εἰρήνην· τὴν
1815 ὅποιαν καὶ ἔκλεισαν εἰς τὴν Ιένταν ἐπ' ὠφελεῖα μᾶλ-
λον τῶν Α'μερικανῶν.

Ιγ'. Άι περιείσεις τῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ μετα-
βολὴ τῶν ἐν Γαλλίᾳ πραγμάτων, ἔγειναν αἰτία, καὶ
ἀπεξάτησαν ὅλα σχεδὸν τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Α'-
μερικῆς, καὶ ἀπέσεισαν τὸν ζυγὸν τῶν Εὐρωπαίων·
καὶ ἐσύζησαν, δημοκρατίας· πλὴν τῆς Βρασιλίας, ἡ
ὅποια ἐσύζησεν αὐτοκρατορίαν.